

Landskap: Blekinge
 Härad: Medelstuf
 Socken: Kerinsbo
 Uppteckningsår: 1936

Upptecknat av: Kai Palmquist
 Adress: Kalmör
 Berättat av: Gustava Alsson
 Född år 1859 i Leakritsmåla

Uppteckningen rör fägned och traditioner.

- 1) Fägned om järnskrinet i kerksjön.
- 2) Skatten i källan.
- 3) Skatten i Leakritsmåla.
- 4) Hur en sigselning kan spå.
- 5) Trolleri med läst som ej orkade gå.
- 6) Trolleri vid kappskötning.
- 7) Ren plåt (människas lifsfär).
- 8) " Det blir öns till en väst "

9 blad.

5087

Läsningen om järnskrinet i Markasjön.

I Markasjön i Almedalen ligger sedan ur-minnes tider ett järnskrin fullt av pengar. Långt många människor ha sökt komma åt det, men ingen har lyckats. Långa gånger hade man av en klok gubbe fått det beskedet att man skulle hanka fast en järnkästning i skrinet och på låta två bellingövar dra upp det. Men ingen fick lyfta ett ord från järnskrinet var upp på marken. Långt och gott. Enkelt spändes för och skrinet drogs på ett säkert sätt. Men just som det var vid sjökanten, kunde en av dem, som hjälpte till att dra upp det, inte låta bli att utropa: "Där är det"! Då för skrinet med buller och bing tillbaka i sjön och har

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

5087

sedan dess ej syns till mera.

Samma sägen berättas från en annan sjö i
Rävenåls.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

5087

Skatten i källan.

En jungfru i leknitsmåla skulle en dag
 gå och hämta vatten i "källan". Då hon
 kom dit såg hon att det flöt en hel mängd
 hästspilling och en käpp i vassnet. Den
 käppen sökte hon för så mycket åt sidan
 att hon kunde komma åt att fylla spinnen,
 men när hon bar sig åt, följde den med
 ändå. När hon kom hem, såg hon smetta-
 rit till sin förtjusning att det låg en hel del
 silverpenningar i spinnen, och käppen hade för-
 sandlats till en silvertänk. Lilla förtro
 då genast att en skatt låg förborgen i källan
 och skyndade dit för att hämta pengarna
 Men då var källan alldeles klar igen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Skatten i bekriftsmåla.

4

En Alson var en gång vid ungefär tio års
 ålder och plockade smultron i Grönadal i
 bekriftsmåla. På något annat ställe finns
 det så rikligt med smultron som lila, stora,
 röda och saftiga. En hel "kannspann"
 hade hon med sig och skulle ha full med
 de lätliga bären. Då så hon plötsligt
 till sin förskräckelse en hel massor man
 ligga sammanströdda och mitt ibland dem
 reser sig en man, fjock som arm, med vitt
 ansikte, ungefär som en yngre man. Han väste
 förfärligt och glickan tog till flykten allt vad
 hon orkade. Men hade hon haft nå-
 gonting av stål, hade han blivit oskadliggjord
 och skatten, som han kunde på, hade blottats.

5087

Hur en vispelning kan göras.

Täger man en vispelning, vilken som helst, och lägger runt denna ett bår från sitt eget hjärnt, kan man få reda på hur länge det dröjer innan man blir gift, genom att låta ringen svänga i ett glas och räkna hur många gånger den stöter mot glasets botten. På många gånger den stöter mot, lika många gånger är för man vänta.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

5087

Trolleri med häst om ryttade gå.

Utanfri Pettersons i Rävemåla stannade
en gång på skjut. Trossen kunde med
all makt på sin häst att gå. Då steg
han av, klappade hästen och sade: "Jasa,
är det på det visat." Sedan steg han av
grimmman, sittade genom den och gjorde
ännu hokus-pokus och hästen gick

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

5087

Tralleri vid kappkörning.

När man "körde i kamp" kunde man fin
över sin egen tyngd på en annan häst
och på så sätt komma först.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Den plåk människes likfärd.

Slade en plåk människes dött, kunde det
ibland hända att liket på väg till kyrkan,
blev så smott att hästen knappst orkade
draga det eller rent av stannade på vägen
långt stunder. När den till slut kom
fram var den alldeles uttröttad, genomsvett
och darrade i alla led.

I Kerinsboda berättas ännu om "Gis-Abrams"
i Gäddegårds likfärd. Han hade under sin levnad
 varit snål och plåk mot sina underlydande,
och då han dog orkade ej lästarna draga li-
ket till kyrkogården, utan stannade gång på
gång, alldeles utmattade. Trots att det var över 40
år sedan det hända har många människors ännu
händelsen i färskt minne. "Gis-Abram" ansågs även "gärogs"

5087

"Det blir övers till på väst"

Uttrycket har uppkommit därigenom att
för, då man väder och sydde klänningsen
till "fruntimmer" man alltid skulle ställa
om att det blev tyg övers till på putty
väst åt någon av "karlfolket".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9